

Pepe Rivero

Propostes de concert

- La Vieja Trova Cubana
- Ones i Arenes
- El Pañuelo de Pepa
- Els boleros de Chopin

Pepe Rivero, piano sol

La Vella Trova Cubana

La cançó a Amèrica Llatina ha estat un reflex de la societat: les successives independències van propiciar l'aparició de cants sota influència d'allò popular, com a emblema d'un nacionalisme en construcció. Posteriorment, els compositors acadèmics van integrar elements de diverses cultures, en un discurs transnacional, mentre que al Brasil, els músics populars començaven a obrir-se a la influència del jazz.

Esperonada per la reivindicació social, la Nova Cançó llatinoamericana va acabar per situar el folklore en un primer pla. Aquest pluralisme musical apareix representat en aquest cicle, mitjançant una selecció de cançons d'estètiques molt diverses procedents de tota Llatinoamèrica. Vieja Trova és el nom amb el qual es designa, de manera àmplia, les tendències compositives que van tenir lloc a l'illa de Cuba –i, especialment, a la ciutat de Santiago– des de finals del segle XIX. Els cantadors o cantors van crear un moviment musical amb característiques molt ben definides, al qual se'n va dir acadèmicament neoromanticisme popular cubà.

Aquests trobadors o troveros, doncs també se'n deia així, van donar forma a allò que avui coneixem com trova tradicional: la seva cubania es feia sentir en les seves lletres i en determinada cadència que, en prendre força, van dotar al cançoner de la seva identitat nacional.

<https://canal.march.es/es/coleccion/vieja-nueva-trova-cubana-38831>

Programa La Vieja Trova Cubana

01. Me entristeces

P. Sánchez

06. Ay, mamá Inés

E. Grenet

02. Perla Marina

S. Garay

07. Veinte años

M. T. Vera

03. Longina

M. Corona

08. Siempre en mi corazón

Ernesto Lecuona

04. Aquellos ojos verdes

N. Menéndez y A. Utrera

09. Convergencia

B. J. Gutiérrez

05. Olvido

M. Matamoros

Pepe Rivero i Ángela Cervantes

Ones i Arenes a Duet o Quintet

A Ones i Arenes, Pepe Rivero reviu les cançons de la cantant porto-riquenya, d'origen català, Sylvia Rexach dotant-les d'unes precioses harmonies, basades en el jazz filin més actual. Al costat dels elegants i emotius arranjaments, Pepe aporta també el seu expressiu virtuosisme pianístic, forjat en la tradició clàssica, el jazz i la pròpia música cubana. Per transmetre la part més sensitiva dels textos i l'expressivitat de Sylvia, Pepe pensa, des del primer moment en Ángela Cervantes, cantant molt versàtil i dotada d'una veu meravellosa. Ángela, que té uns registres tímbrics a l'abast de poques vocalistes té, a més, la capacitat d'entrar en el més profund dels textos de Sylvia, per transmetre'ls amb tota l'emoció i la passió que porten implícits.

Pepe i Ángela han treballat junts en diversos projectes i, des d'aquest coneixement mutu, afronten Ones i Arenes a Quintet, o a Duet amb una gran connexió musical i personal. Tots dos senten i viuen el projecte amb màxima intensitat i passió, de manera que veure'ls i escoltar-los plegats representa un immens plaer musical.

ENLLAÇ AL PRESS KIT AMB TODA LA INFORMACIÓ DEL PROJECTE

<https://blumusic.cat/presskit-olas-y-arenas/>

ENLLAÇ AL CD A SPOTIFY

<https://open.spotify.com/album/72KAHln3BFQOLgLQQYmD2y?autoplay=true>

FORMATS DE CONCERT

Duet: piano i veu

Quintet: piano, veu contrabaix, bateria i saxos

Programa de concert Ones i Arenes

01. Di corazón	07. Nave sin rumbo
02. En mis sueños	08. Ones i Arenes
03. Matís d'amor	09. Y entonces
04. Alma adentro	10. Por siempre
05. Anochecer	11. La meva versió
06. És massa tard	

Pepe Rivero & Javier Colina

El pañuelo de Pepa

De vegades, els que busquen la calma i la serenitat al món dels sons i de la música es troben amb petites joies que il·luminarien el racó més fosc. Això passa amb el Pañuelo de Pepa, disc que ens regalen el pianista cubà Pepe Rivero i el contrabaixista pamplonès Javier Colina. Així, el duet, a qui també se li pot afegir la percussió de Bandolero, ens brinda un bell diàleg musical, entre Europa i el Carib.

En efecte, essent gairebé un epíleg del que un dia van començar Colina i Bebo Valdés, després del seu mític enregistrament a Nova York, el Live al The Village Vanguard, El Pañuelo de Pepa és un intens i emocionat homenatge a la música cubana, al Danzón i a les contradanses compostes pel llegendari pianista cubà, Manuel Saumell i, també, és clar, a Bebo, el genial pianista que ens va deixar el març del 2013. Composicions destacades en aquest disc que aquí es glossa: Me matas o Pa' Bebo, de Pepe Rivero; o també, El pañuelo de Pepa i la Quejosita, totes dues en homenatge a Saumell.

ENLLAÇ AL TEASER DE EL PAÑUELO DE PEPA

<https://www.youtube.com/watch?v=tl11BAITcso>

ENLLAÇ AL CD A SPOTIFY

<https://open.spotify.com/album/4TFdAWghChOgXD72lqd7oy?autoplay=true>

FORMAT DE CONCERT

Trio: piano, contrabajo y percusión

Quartet: piano, contrabaix, percussió i veu

Programa de concert El pañuelo de Pepa

1. Las alturas de Simpson
2. Invitación/Los tres golpes
3. Me matas
4. Los muñecos
5. Tres palabras
6. El pañuelo de Pepa
7. Ayes del alma
8. La quejosa

Pepe Rivero piano sol o

Pepe Rivero Trio

Els boleros de Chopin

El folklore i la música popular han estat font d'inspiració per a grans compositors clàssics, així com la música popular i el jazz s'ha nodrit i influenciat per la música clàssica. Aquest repertori ens convida a fer un viatge cultural entre Europa Àfrica i les Amèriques.

Què hauria passat si Chopin o Isaac Albéniz haguessin passat un estiu a Cuba? I si Antonio Vivaldi o George Gershwin haguessin estat a l'Àfrica aprenent els ritmes dels tambors i els cants?

La improvisació es l'art de crear i executar música, que prèviament no s'ha escrit: sorgeix de manera espontània. Estímul del moment i sense preparació immediata especial, cada idea original o manllevada esdevé una mena de composició musical, amb una forma molt més lliure que una obra escrita.

Pepe Rivero, pianista i compositor de formació clàssica ens presenta un concert únic i irreplicable, on la improvisació, a partir de temes clàssics i populars, és el fil conductor. El Mestre Rivero fa que aquestes grans obres, que formen part de la història de la música universal, siguin úniques i irreplicables: els clàssics coneixen Àfrica, Amèrica, coneixen Cuba, coneixen el Latin Jazz!

Ressenya del Mestre Paquito D'Rivera per al CD

En el año 1986, Olga Guillot anunciaba en San Juan de Puerto Rico una más de sus despedidas del mundo del espectáculo. Aunque nadie tomaba demasiado en serio el que Olga realmente dejara de cantar en público, aquellas esporádicas retiradas de la famosa cancionera eran invariablemente recibidas con alegría, pues todos la queríamos y admirábamos. Afortunadamente, su inmenso amor por la música y los indisolubles lazos que por tantos años ligaron a "La reina del Bolero" a los escenarios del mundo, hicieron que aquellos retiros nunca duraran demasiado tiempo.

Para acompañar al selecto grupo de artistas que participarían en el espectáculo, "La reina Olga" escogió como director musical al compositor Julio Gutiérrez, quien organizó una excelente orquesta formada por lo mejor del ambiente musical de la "isla del encanto". Gutiérrez, autor de boleros antológicos como *Inolvidable*, *Llanto de luna*, *Un poquito de tu amor* (grabada por Charlie Parker) y tantas joyas imperecederas del cancionero cubano, era además un pianista exquisito, y durante un intermedio de los ensayos en el Teatro de Bellas Artes de San Juan, se sentó al piano y comenzó a tocar un hermoso nocturno de Chopin que atrajo la atención de algunos de los que estábamos alrededor. Entre los curiosos estaba Olga, que cuando el autor de *Desconfianza* terminó de tocar, poniéndole afectuosamente una mano sobre el hombro, comentó emocionada: "Si ese Chopin hubiera nacido en Cuba o en México, seguramente hubiera compuesto unos boleros de espanto, ¿no es verdad Julio?" En aquel momento, la ocurrencia de la Guillot nos hizo reír a todos. Nadie sospechaba que 24 años más tarde, otro gran pianista cubano de la generación más joven, sin conocer para nada la anécdota de Puerto Rico con Olga y Julio, sintiera la inspiración

de dedicar un disco al insigne músico polaco, bautizando su proyecto con el curioso título de “Los Boleros de Chopin”.

Hijo de un inmigrante francés con una pariente pobre de cierta familia polaca de aristócratas, Frédéric François Chopin nació el primero de Marzo de 1810 en el poblado de Zelazowa Wola, a pocos kilómetros de Varsovia, donde creció, estudió y se hizo músico. Llegó a París en 1831 y allí triunfó rápidamente como solista y compositor. Pocos años después conoció e inició aquel sonado, tórrido y tormentoso romance con una excéntrica escritora que firmaba con el nada femenino seudónimo de George Sand. En un intento por aliviar su naturaleza de por sí débil y enfermiza, Chopin se fue con la controvertida intelectual a pasar una temporada en la isla de Mallorca, donde en vez de mejorar, el inclemente clima de aquel particular invierno de 1838 empeoró la ya precaria salud del Maestro, obligándolo a regresar a tierra firme. En la Ciudad Luz, el 17 de Octubre de 1849 exhaló Frédéric Chopin su último aliento, sin haber jamás regresado a su amada Polonia, y dejando una huella indeleble en el arte y la profesión musical. Es raro el pianista que se respete como tal que no haya “chocado” en algún momento de su carrera con la monumental obra del ilustre compositor polaco. Pepe Rivero no ha escapado a esta regla, sino que es parte integral de una fortísima tradición de tecladistas, tocados por la ineludible magia de Chopin.

Desde mediados del siglo XIX hasta la fecha, Cuba ha sido cuna de grandes pianistas en los más diversos géneros musicales, desde Manuel Saumell e Ignacio Cervantes, padres de nuestro nacionalismo musical, pasando por el imprescindible Ernesto Lecuona, Antonio María Romeu “El mago de las teclas”, Jorge Bolet y Bebo Valdés, hasta Emiliano Salvador, Jorge Luis Prats, Chucho Valdés y Gonzalo Rubalcaba (y a mí me da una tremenda envidia no haber sido parte de esta elite tan distinguida, en vez de tener que andar soplando y soplando mis tubos monofónicos por este mundo).

Duke Ellington –otro pianista legendario–, decía que el buen arreglar es como re-componer, y esta grabación que llega hoy a mis manos es una hermosa muestra de composiciones Chopinianas, producto del talento y el extraordinario oficio de Pepe como intérprete y arreglista, secundado por la sólida sección rítmica completada con Toño Miguel al contrabajo y Georvis Pico en la batería. Valses, nocturnos, impromptus, baladas, preludios y otros estilos explorados por el genio de Chopin, desfilan con infinita gracia frente a nosotros, convertidos en forma, no solo de bolero, sino también de chachachá, sones, rumbas, danzones, y otros ritmos cubanos, condimentados con el siempre bienvenido toque jazzístico característico del joven pianista *manzanillero*.

Paquito D’Rivera

ENLLAÇ AL VÍDEO:

PEPE RIVERO PIANO SOLO · LOS BOLEROS DE CHOPÍN

https://youtu.be/eN9jPT8_6mc

ENLLAÇ AL VÍDEO:

PEPE RIVERO TRÍO · LOS BOLEROS DE CHOPÍN

https://youtu.be/fsm_dqGu4zg

ENLLAÇ AL CD A SPOTIFY

<https://open.spotify.com/album/4oEv2RyeD7I4iPNhEfzYyP>

FORMATS DE CONCIERTO, LOS BOLEROS DE CHOPÍN

Piano sol

Trío: piano, contrabaix i percussió

Programa de concert, Los Boleros de Chopín

01. Nocturno en la celda
02. Vals de la Cartuja
03. Vespere en Barcelona
04. Vals de la media hora
05. Balada para un invierno en Mallorca
06. Prelude para la Sra George

BIOGRAFIA

Pepe Rivero – piano / composicions / arranjaments

El pianista i compositor forma parte d'una "nova generació" de músics cubans, que han irromput a l'escena internacional del jazz. Després d'acabar els seus estudis de piano a La Habana, on va rebre formació clàssica, la seva vocació el va conduir al jazz.

Pepe ha participat, juntament amb d'altres formacions, en festivals de jazz de renom internacional: Montreaux Jazz Festival, Jazz Middelheim,... Ha tocat a Dinamarca, Japó (Tòquio), França, Alemanya, Austràlia, Estats Units (Washington, New Haven y Nueva York), entre molts d'altres llocs.

Ha treballat y col·laborat amb diferents artistes: Paquito D'Rivera, David Murray, Omara Portuondo, Jerry González, Isaac Delgado, Javier Colina, Perico Sambeat, Bobby Martínez, Alain Pérez, Gerardo Núñez, La Barbería del Sur, Diego "El Cigala". Pepe Rivero va acompanyar a Celia Cruz en els seus concerts, així com en sessions de gravació i des del primer moment fou considerat com un component essencial de la banda. El seu treball no es va limitar a executar el repertori de la llegendària intèrpret, sino que també hi va aportar arranjaments.

Pepe Rivero, provinent d'una acreditada família de músics, és un fidel exponent d'aquest estil d'expressió pianística que ell continua enriquint a l'actualitat. Aquest músic poseeix la virtut d'extrapolar un ritme i, al seu voltant articular un nou cos, concebent una estructura sonora diferenciada, la qual li serveix per crear noves variacions.

Pepe Rivero, com a pianista de jazz llatí parteix, gairebé sempre, de l'estructura d'algún gènere senyer de la música cubana, com el guaguancó, el chachachá, la guajira, la conga, etc., y al seu voltant hi incorpora una sèrie d'imbricades i complexes armonies que extreu del seu ampli patrimoni com a jazzista i compositor, amb una clara herència clàssica. La música que composita Pepe Rivero, que també integra d'altres gèneres dins del jazz latino, com el flamenc, la bossa-nova y el propi jazz clàssic, és capaç de crear diversos ambients en una mateixa composició, transitant amb tal destresa d'un a un altre, que fa l'efecte que la música només és una: indivisible i universal.